

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 16 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr., a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria »Tipografiei«, societate de acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat »la loterie«.

INFRĂȚIȚILOR.

Cluj, 22 Sept. n. 1899.

Sosit acasă după o absență de peste trei luni, primesc nrul 193 al »Tribunei« din Craiova și deodată scrisoarea unui distins Român cu nrul 163 al »Tribunei Poporului« din Arad.

Aceste »mi-s-au trimis în scop ca să cunosc ce se țese în svircolirile celor scoși și dați afară dela redacțiunea jurnalului național »Tribuna« din Sibiu încă în anul 1896, de care procedură drastică s'au fost făcut vrednici prin deralierea lor de pe calea cea adevărată națională, — prin o nedeamnă conlucrare cu acei oameni, cari au pus mai presus interesele lor personale egoistice, și vanitatea lor, decât marea cauză românească.

Ziarul »Tribuna« din Craiova bine informat asupra principiilor noastre politice naționale și a dezvoltării luptelor noastre interne, luând notiță despre articolul apărut în ziua de 11/23 August a. c. în marea ziare belgian »L'Indépendance Belge«, datat din Budapesta, arată pe cei dela »Tribuna Poporului« în vestimintele lor adevărate — goli — lumeni românești de dincolo, și face reflexiuni meritorie articolului amintit, constatând deodată că acela este eșit gin »oficina coteriei« dela Arad.

»Tribuna Poporului« în nrul 163 sub titlul »Demascați« comentează — vezi Doamne — articolul din »L'Indépendance Belge«; spune și ea, ceea-ce altfel se exprimă categoric în acel articol, că acela se referă la persoana domnului Dr. Rafiu și a mea — apoi într'un ton propriu »Tribunei Poporului« ne atacă în mod nedem și calumniuos și ne provoacă la retragere de pe terenul luptei politice.

Aceasta din urmă e cântecul lor cel vechi de acum patru ani, ear' munca lor se continuă tot după vechia lor maximă politică »Calumniare audacter semper aliquid haeret«.

Dacă nu ar avé ceea-ce află în această nouă opintire și o însemnătate mai mare politică, o încercare meschină, care atinge cauza națională foarte de aproape și în rindul dintău, aș continea a nu asculta ce zice domnia dela »Tribuna Poporului«, precum făcusem într'un restimp de trei ani, și aș reflecta singur la chestii pur personale.

Interesele cauzei naționale însă mă silesc să le arăt și tendențele și reaua lor credință în lucrarea politică, apoi în urmă să le răspund așa precum li-se cuvine la atacurile lor personale calumniuoase.

Mă doare, dar' nu mă surprinde, când văd dusă lucrarea distructivă a acestor oameni de triste amintiri pe unul dintre acele plaiuri frumoase, în care într'o serie de ani 'și-a aflat marea noastră cauză națională adăpost și simpatii, în străinătate.

Nu mă surprinde, pentru-că mă așteptam la o lucrare careva din partea lor, prin care s'ar țese firele într'u atingere a celui scop politic, care și 'l-au menit în programa lor specială și opusă celei naționale românești și pentru despopularizarea acelor bărbați, cari nu au voit să înțeleagă rostul cântecului sirenical cel del »legea electorală europeană«, care era în politica noastră românească din Transilvania și Ungaria parola celui căzut azi primăvara în București pe chestia națională. Românul zice: »șerpele nu uită când 'i-s-a tăiat coada«.

Era de așteptat, ca acei fii ai națiunii române, a căror ținută politică — deși nu intenționat — dar' de fapt a lovit crunt pe cel cu ideea »samsarului cinstit«, care este și prim șef al coteriei dela »Tribuna Poporului« să fie espusi la asemenea ghionturi — la cari martori suntem — și era sigur, că se va inaugura din partea lor o metodă oarecare la încercările de rehabilitare a omului căzut, care scop nici într'un cas nu se poate atinge, până-când cei-ce susțin cu mâni tari sus, stindardul național, nu vor deveni proscrisii neamului românesc.

Dar' nu se poate atinge nici celalalt scop până atunci, — scopul pentru care a fost dela început constituită coteria dela »Tribuna Poporului« — adevă o apropiere a națiunii românești cu Ungurii pe mofturile inventate »lege electorală europeană« și »samsar cinstit«; nu, nici chiar se fie dată »situația schimbată«, ceea-ce nu e și nici n'a fost dela 1868 încoace și aceea se-și afle chiar și »nexus causal« ori alte tot

atâtea noțiuni inventate, necunoscute Românilor în lupta lor politică,

Națiunea română pretinde drepturi naționale! ea nu cere milă nici se poate îndestulă cu mofturi! Bine să fie înțeles: *Națiunea română pretinde drepturi naționale cari îi compet în această patrie comună ca unui element autohton!*

Cu mare durere sunt silit a constata și a atrage atențiunea națiunii noastre asupra faptului, că în Arad nu pentru aceste scopuri înalte se muncește.

Trecutul ne învață; faptele dovedesc! Eată adevărul: Doi-trei oameni dela noi ajunși instruiți așa cam de spoiala în politica bizantină, s'au făcut drept unelte în mâna unui egoist, altfel diplomat consumat. — Ca atari au fost și sunt bune mijloace în mâna aceluia; au fost, în scopul de a-și crea popularitate la Români până și pe chestia națională, a pus mâna pe frânele unui guvern; și sunt acum, după-ce geniul românismului 'l-a dat de gol și 'l-a depărtat, tot așa bune și bine plătite unelte în acea mână, deoparte în scopul răsunării, de alta, spre a scoate ceva la cale prin ei înaintea Ungurilor, dela a căror bunăvoință încă așteaptă răsăritul unui viitor, care 'i-ar mai da odată, — barem încă odată, puterea în mână.

La aceste adaug: Noi Români adevărați suferim multe și grele șicane din partea inamicilor neamului, și noi numai jertfi putem, dar' nu avem ce primi — și nu toți oamenii născuți Români sunt destul de tari în caracterul lor național, ca se poată în interesul unui viitor fericit jertfi și îndura lipse și șicane, și se poată abdice de ranguri, și de venite grase cari li-se imbie.

Psichologia luptei lor ne arată următoarele: »Egoistul« face diplomație în străinătate, încredințază lumea înaltă că este singurul în stare a guvernă o țeară în Orient între condițiuni convenabile intereselor alianțelor europene; Ungurilor li-se promite a duce pe Români din Ungaria și Transilvania la politica dorită de ei, și în acest scop ține prin sergenții sei dela »Tribuna Poporului«; ear' acestia convinși că națiunea română nu 'i va urma nici-odată, s'au aliat cu elementele inclinabile spre egoism, și îndeosebi cu aceia cari pe acest teren 'și-au dat în trecut arama pe față.

S'a compus trinitatea: »Egoistul«, — »Goldiș«, — și »Tisza Pișta, contele, fiul celui »zdrobitor de naționalități«.

Cel dintău crede a cuceri bunele inclinări ale Ungurilor pentru scopul arătat mai sus. Părintele Goldiș, răspunde mitra episcopescă și încearcă și el a cuceri și pentru viitor bunele sentimente ale compatrioților unguri având încă aspirațiuni; ear' dl contele Tisza face într'u adevăr mari servicii națiunii maghiare, — pe când și cei bieți sergenți dela »Tribuna Poporului« au și vor mai avé câte un os de ros.

Rolele lor sunt împărțite, dar' toți la un scop lucră: la degradarea marelui cause naționale românești, care a ajuns în vremile din urmă un înalt nivou în fața străinătății; la discreditarea bărbaților, cari au susținut și susțin cauza națională, ca în acest chip să înfățoseze națiunea noastră în lumea cultă ca un popor demoralizat, nedem de simpatii și sprigin.

Aș fi cel mai fericit, în cas dacă această psihologie m'ar înșela! Însă uități-vă, Români, la mersul lucrurilor și veți primi convingerea aceasta.

Cei dela »Tribuna Poporului« cunosc dezvoltarea luptei naționale. Imposibil să nu cunoască dezvoltarea acestei lupte dela anul 1881 încoace. Ei nu au la mână »legea electorală europeană«, dar' în articolele lor — cu cari încearcă a duce lumea străină în rătăcire — zic, că o avem. Nu au garanții, că legea despre judicatura Curiei va asigura libertatea alegerei.

Ei știu câte procese am avut noi Români dela începutul noului sistem, cari toate la aceeași Curie s'au judecat și rezultatele sunt cunoscute.

Ei știu, că situațiunea vieții noastre naționale nu s'a ameliorat, nici garanții pentru ameliorare nu avem! Să arete una barem, ca să se poată zice, că îi seduce speranța!

Nu au nimic, dar' absolut nimic, ca motiv serios pentru-ca să crează, că guvernul actual ar fi mai liberal în acțiunile sale și mai dispus a recunoaște drepturile națiunii române și a celorlalte popoare nemaghiare din țeară.

Ei cunosc și datele, cari ne sunt dovezii clasice că până sustă sistemul dominațiunii alor două rase în monarhie, nici unul dintre aceste popoare nu

sufere la putere un guvern, care ar fi gata a recunoaște postulatele firești ale altor popoare în stat. Ori nu știu ei oare, că tocmai din acest motiv nici o încercare de împăcuiere n'a succes în trecut? Să nu aibă ei convingerea, că nici nu va succede până va sta sistema actuală? Nu, pentru motivul, că mult puțin cât s'ar da Românilor și altor națiuni, s'ar da din comoara puterii, care e păzită cu cea mai mare severitate de Unguri, cari cred în realizarea utopiei unui stat național pur maghiar!

Eată dovezile: Toate încercările de împăcare au început până acum dela Unguri și încă prin guvernul lor, și totuși n'au succes. Nu, pentru-că toate acelea au fost: ori numai simulacre de împăcare din partea lor, ori încercări de a duce națiunea română, pe căi piezișe, la recunoașterea unui stat unitar maghiar.

Eată ce zice Barițiu în istoria lui, tom. III. pag. 485.

»Între acestea activității nostri în dorința lor de a molcomi mânia ungurească și de a mai apropia pe aceste două popoare, au făcut din partea lor două încercări, una la Brașov și alta la Budapesta. În Brașov se afla pe la 1871 inspector de școale Ludovic Réthi, care în bună înțelegere cu alți patrioți maghiari și cu unii oameni promiseră la câțiva neguțetori români, că dacă ei se vor învol și să facă o demonstrație sgomotoasă de înfrățire cu Maghiarii din loc și din Sécume, între alte mari emolumente și grații dela Budapesta vor câștiga mai ușor procesul ce se află în curgere pentru biserica așa numită grecească. Pe la finea săptămânii luminate s'a și făcut o demonstrațiune amefitoare, care a și produs o confusiune momentană în țeară, eară după vre-o patru ani a urmat o tristă desamăgire; din toate promisiunile pompoase nu s'a ales nimica și banii cheltuiți au rămas în pungile ospetarilor.

La Budapesta s'a făcut încercare cu înființarea ziarului: »Patria«, până-când acesta ajunsese, ca să nu aibă nici o sută de prenumărări. Doctrina evangheliei »fericiți făcătorii de pace« este d-zească și chiar numai ca omească este sublimă; acum însă venise în fruntea guvernului un Coloman Tisza, și noi știm numai să compătîmim pe ori-ce Român, care ar mai crede, că cu acel bărbat de stat și cu număr-oasă lui partidă ar mai fi în stare să schimbe două vorbe de pace și de bună înțelegere patriotică.

Cetiți, rogu-vă, la pagina 487 din acel tom »Un specimen de înfrățire maghiară«, din care veți arăt numai cel din urmă pasaj.

»Renegați au fost pe pământ de când există lumea. În vișul acesta cade o deosebire inteligența unui popor, care e stăpânit de altă națiune. Egoismul sugrumat se așță prin neadmiterea conaționalilor la ofii și posturi publice de stat. Nu durează mult și cei mai mulți cad jertfi ambigiuinei lor, va se zică devin renegați. Dovezi avem destule la Sârbi și la Români. Renegați, ca oamenii cei mai detestabili și fără caracter, sunt instrumentele cele mai potrivite pentru subminarea și corumperea națiunii parăsite de dînșii.

De aceea cred, că una din datoriile principale ale guvernului maghiar este, ca față de națiunile aceste, să procedă așa după-cum a început, spriginind din toate puterile pe Jidovi și propinațiunile lor, nutriend ura confesională, cultivând neghina renegaților, apăsând în tot modul posibil școalele nemaghiare, și din contră înființând și subvenționând din visteria statului în aceeași măsură școalele maghiare, ducând corupțiunea în sinul acestor popoare etc. Mijlocul acesta e cam machiavelistic, însă este cel mai sigur întru a ajunge la scopul dorit.

Să mai arăt tot din aceeași istorie o încercare prea serioasă de împăcare din anul 1868.

»În restimpul dela anul 1868 încoace — scrie »Barițiu«, la pag. 492 — se află un singur ministru, com. Melchior Lonyai, care în calitatea sa de președinte, provocat de cătră însuși Monarhul, ca să cerceteze cauzele neîndestulării poporului român, apucase și el calea bătută mai de înainte de cătră bărbații de stat austriaci, ca să se apropie de Români tot prin prelații lor. Deci numitul ministru se adresase cătră cei doi Metropoliti în Iunie 1872 invitându-i ca să ia lângă sine numai câte doi, trei bărbați dintre cei mai bine văzuți la popor, cari formulând postulatele lor să le înainteze într'un memorial. Acea invitare că-

zuse tocmai în prezile alegerilor dietale. Ministrul Lonyai nu putea să-și aleagă un timp mai rău nimerit, decât fusese tocmai acela. La momentul și strigară cele două opozițiuni, că acea invitare fusese numai o manoperă, pentru-că cochetând în modul acela cu Români, să câștige voturile lor pentru candidații ministeriali, eară oamenii cari știu să urască de moarte pe Români, ca Coloman Tisza, nici-odată nu 'i iertară lui Lonyai pașul acela. Acesta earăși din partea sa cunoscuse foarte rău pe Români, dacă a crezut cumva, că ei vor mai pune vre-un lemeiu pe promisiunile vre-unui ministru, încă pe atât de onorabil și eminent. Cu toate acestea Metropolitul Ioan Vancea și alți trei bărbați români au crezut despre sine, că au destulă tărie sufletească și demnitate personală, ca să pătundă situațiunea și să dea ori-și-cărui ministru o informațiune, care să corespundă întru toate intereselor bine cumpănite ale națiunii române și ale patriei. Metropolitul Andreiu br. de Șaguna chiar din acel an suferă atăt de greu cu sănătatea sa, încât medicii au trebuit să-și interzică ori-ce agitațiune spirituală așa, încât tocmai de sar fi ținut acea conferență privată în Sibiu, Escl. Să tot nu ar fi mai fost în stare să ia parte la dinsa. Iacob Bologa, desgustat cum era el în acea epocă pentru nedreptatea ce 'i-se făcuse la eșirea din funcțiune, a refuzat a participa la acea consultare. Conferența s'a ținut în Blaj sub presiul Metropolitului numai cu trei bărbați G. Barițiu, Ilie Măcelariu și Dr. Ioan Rafiu, în două ședințe, una din 17/29 Iunie și alta din 3 Iulie, în care s'a cetit și adoptat un memorial, relativ foarte scurt, care cuprindea condițiunile, care credeau membrii acelei conferențe, ca persoane particulare, că ar pute satisface dorințele juste ale națiunii române.

Într'aceea Lonyai căzuse și cu el ori-ce plan de apropiere între Unguri și Români.

Acestea sunt fapte induse în istoria națională, fapte autentice și cunoscute de toată lumea românească. Dar' să vă servase cu unul mai recent, din primăvara anului 1894.

Din partea guvernului maghiar de atunci, — a guvernului așa numit democratic și recunoscut și cel mai popular la Unguri dela inaugurarea sistemului dualistic, cel al lui Wekerle, — fu concezut ministrul de interne Hieronymi, ear' din partea comitetului național eram esmisi un subscris în scopul încercării unei împăcări ori barem a unei apropieri în chestiunea națională între Români și Maghiari.

În trei consfătuiri urmate în diferite zile, totdeauna câte 4-5 ore am desbătut cauzele, cari ne despart, și am căutat toate posibilitățile unei împăcări ori barem apropieri; și după-ce am arătat motivele pentru cari fără-vătămarea demnității naționale, și fără-ca să jertfim viitorul neamului nostru noi nu putem primi ofertele, după-ce dl Hieronymi a mai desbătut încă odată și cu dl Dr. Rafiu, președintele comitetului național aceste motive, și după-ce aceste s'au comunicat și cu comitetul național, — ne-am retras fără nici un rezultat.

Istoria va avé să înregistreze aceste desbateri, care le am toate descrise aproape din vorbă în vorbă.

Ceea-ce pot să arăt publicului român fără-ca să comit indiscrețiune este, că în ofertul dlui ministru Hieronymi se cuprindeau câteva posturi mai înalte dela Curie și curțile de apel, vre-o doi-trei prefecți români, o lege electorală unitară, care era să fie adusă fără concursul Românilor (și adevă ce europeană?) și — ca urmare firească — ne puteam aștepta de sigur la ștergerea procesului Memorandului, care atunci ne stătea ca sabia lui Damocle asupra capului.

Comitetul național constă de marea și înalta sarcină, care 'i-a impus-o încrederea neamului românesc, a preferit a nu primi acele oferte — și a întra în temnițele unghurești, decât să fie espus marea cauză națională unui viitor precariu.

Și domnia dela Arad cred acum, că un toast al unui X. patriot ungar, va ducea scop?! Dacă ar crede-le-aș striga: »O miseriți qui tanta insaniam cives!«

Ungurii de bunăvoie în vecii vecilor nu vor recunoaște drepturile națiunii române — nu le vor garanta, nici

vor deschide ocașiunea, ca aceste drepturi să poată fi obiect de desbatere în legislațiunea țerei — și nu vor suferi, ci se vor opune din toate puterile, ca la alegeri dietale să fie aleși deputați români cu program național român.

Ori nu cunosc cei dela »Tribuna Poporului« luptele electorale din trecut, casurile cu Doda, Mocsonyi, George Pop de Băsești etc.?! Nu le știu nici aceste?!

Bine, încercă a întra, dar' cu program național din 1881, și se vor convinge.

Acestei încercări însă după vederile mele, trebuie necondiționat să-și premeargă alte încercări, și anume: Crearea unei legi care să asigure naționalității dreptul liberei întruniri barem în chestii electorale, ca unor individualități etnice și politice în stat, ceea-ce într'u adevăr sunt; ori barem cassarea ordinațiunii ilegale a ministrului Hieronymi, ca să-și poată continua națiunea română constituțiunile și astfel să aibă o casie și puțință a se declara pe bazele organizației sale de partid național. Pe lângă aceste trebuie să premeargă asigurarea naționalităților, că vor fi libere a-și alege deputații lor fără vearsare de sânge și alte siluri.

O națiune conștie de sine, care ține la mândria sa națională nu va întra nici-odată într'o legislațiune în care nu-i este asigurată locul ce-i compete, — și nu va întra fără garanții pentru ajungerea scopurilor înaintatei sale, — altfel poate întra numai în scopul de a face un energie protest, care să fie auzit de toate urechile, și a eși de nou afară.

În situațiunea de față Români cu drept cuvânt ne simțim scoși cu sila, cu puterea statului, din constituție și oprii în folosirea și eșerciarea drepturilor legislative!

Dacă dl contele Tisza va pune la dispoziția lor aceste asigurări ceea-ce-i este imposibil — poftescă. — Pentru frații nostri din părțile ungurese s'a decretat pasivitatea de sila opresimilor și volniciiilor cari le pune guvernul în cale; motive principale politice ca și pentru Ardeleni acolo n'au subversat.

Îi conjur însă să încerce numai pe baza programului național și să încerce a întra în dietă ca partid național român.

Lucrurile însă mie 'mi-se înfățosează altfel:

Șefia care 'și-au improvisat-o, aici acasă, dovedesc că ei nu astfel voese să între; ci voese să între cu programa cunoscută a părintelui Goldiș, — anume ca membri ai partidului guvernamental, de-adreptul, ori pe lângă promisiuni, că după alegeri să între în partidul guvernului. Altfel nu se poate înțelege, după cele petrecute în trecut, nici alegerea de episcop și șef a Sfinției Sale, — nici fraternizarea cu d-nul contele Tisza Pișta, și nici chiar încercarea de a abate opiniunea publică românească la activitate parlamentară, înainte de ce ar fi luptând pentru depărtarea pedecilor cari ni-s'au impus cu sila, și în mod ilegal, spre vecnică rușine și defăimare a constituționalismului unguresc.

Ei, apoi, să mă ierte domnia dela »Tribuna Poporului«, — o astfel de politică este deochiată de națiunea română încă dela anul 1867/8. Astfel de deputați născuți din Români au fost în camera totdeauna, și sunt și de prezent; însă acestia nu au reprezentat cauza națională, nici pe Români, ci alte interese personale și ale guvernului care 'i-a ales. Acestia s'au făcut părtași tuturor legiferărilor unghurești, cari le cunoaștem, urzite toate în contra vieții noastre naționale.

La acest pas politic nici că au lipsă de »samsar cinstit«, nici de »lege electorală europeană«, cu atât mai puțin de o »înțelegere frățescă« previe cu Maghiarii, pentru-că ori-care guvern va primi cu brațele deschise pe cei cari își lapădă neamul, bine înțelesele lui interese, și să alipse de umbra puterii unghurești. Esemple avem pe toți Jidanii și ceialalți renegați. La acest pas nu au lipsă nici de părintele Goldiș, nici de contele Tisza Pișta, — nici chiar de omul »egoist«.

Români cari au fost și sunt adicți marelui cause naționale 'i-au studiat încă din anii 1895/6 pe actualii muncitori dela »Tribuna Poporului« și mulțumită cerului, că 'i-a cunoscut încă de pe atunci.

Acei Români adevărați adicți ai cauzei naționale au avut datorie morală ca să pună piciorul în prag atunci, când au văzut, că agenții voesc a face să deralizeze cauza națională de pe calea ei adevărată, și după ce vinovații nu s'au supus încercărilor de a-și reduce la calea legală și aleasă de neamul

românesc — i-a dat afară pe toți cei cu »samsarul cinstit« și cu »legea electorală europeană« și ea făcând dovedesc că nu s'au înșelat, și că bine au lucrat; datoria față de neam și-au împlinit-o.

Și dacă acei bărbați și în zilele de față și în continuu la prestigiu național și nu consimt cu conduita aceluia cari se înalță și voese a se înalța în viitor pe contul drepturilor naționale, să afle barem și să știe muncitorii dela »Tribuna Poporului« — că datoria de neam și-o împlinesc și în urmare cei dela »Tribuna Poporului« să nu fie atât de agresivi, față cu ei, încât lumea civilizată să-i poată numi obraznici.

Și acum în urmă, încă câteva cuvinte pentru *oculții mascați în anonimitate*, cari au scris articolele amintite la început în »L'Indépendance Belge« și pentru cel-ce le-a comentat în nrul 163 al »Tribunei Poporului«.

Nu »Tribuna Poporului« a pus bazele politicii naționale; nu »Tribuna Poporului« a muncit în scopul recunoașterii în străinătate a drepturilor naționale românești; nu »Tribuna Poporului« a muncit zeci de ani la ridicarea noului acestui popor înaintea fraților și a popoarelor culte din Europa, — nici se cuvine deci, decât a fi evă simț pentru așa ceva, ca să încercați prin articole anonime datele dela Budapesta, ca să ruinați ceea-ce în zeci de ani au edificat mulți fii adevărați ai neamului românesc.

Ați ajuns — așa se vede — la ultimul punct al programului făcut în scopul reușitei voastre, care se vede a fi discreditarea prin minciuni perfide a bărbaților, cari vă sînt în eșec munca distructivă!

Ați luat de nou arma veche ruginită a calumniei! Armă deamnă este aceasta — se vede — pentru »Tribuna Poporului«, și neprețuită dușmanilor neamului nostru!

Ne calumniați în mod perfid pe noi, voi, cari vă dați pe față de prieteni ai inimicului secular, și cari vă înfrățiți necondiționat pe contul a tot ce avem cu toții mai scump în lume!

Apoi vă atingeți cu mâni sacrilegele ăntării de cauza națională, apoi de sanctuarele noastre familiare și de onoarea noastră personală!

Eu unul, de sigur dintre toți membrii comitetului național rămași stîlpi ai marelui cause naționale, nu v'am considerat de trei ani de zile, nu m'am ocupat de voi și lucrările voastre — și mă văd espus zilnic ghionturilor voastre, până-când în urmă ați ajuns a ataca și acele zile ale vieții, cari mi-au mai rămas scăpate de ghiarele inimicului național — onoarea, și caminul familiar!

Eu nu sînt »cracheller« ca să plec cu biciușca și astfel să încerc a scoate la iveală pe acei anonimi, cari ne vătămă astfel din ascuns, — dar sînt și am fost totdeauna om, care am primit și am dat satisfacțiune în viața socială, în frecările luptei vieții, și astfel fiind, subseriu cu numele meu acest articol, în care ca încheiere le zic acestor domni neunoscuți:

Dacă voți politică desastruoasă faceți-o, că v'ați dat și vă veți mai da de cap, dar nu ne calumniați, că asta nu vi-o vom suferi. Jur pe unul D-zeu!

Declar de calumniatori ordinari și mișei pe acela, ori aceia, cari au scris articolul în »L'Indépendance Belge« și pe acela, care l'a comentat în nrul 163 al »Tribunei Poporului«.

Mișei și calumniatori ordinari vă zic în fața națiunii!

Ești la iveală să vedem cine sînteți. Vă aștept! Eu știu da și satisfacțiune!!

Iuliu Coroianu.

Sibiu, 25 Sept. n.

DIN MACEDONIA. Un corespondent din Bitolia al lui »Pesti Napló« constată că Românii din Macedonia fac mari progrese culturale. În Salonichi au o academie română comercială, și în curînd se va deschide și în Constantinopol o academie nouă română. Meritul revine ministrului român de culte Take Ionescu, care spesează mult pentru Românii din Macedonia, pe seama cărora a înființat librării și tipografii în Macedonia. Corespondentul mai spune, că în curînd se va înființa și metropola macedo-română.

„L'Indépendance Roumaine“ din București publică un articol: »Fraternité roumano-magyare« în care se ocupă cu »înfrățirea« din Arad și declarațiunile dlui Mocsonyi. Articolul e cu atât mai interesant, că ziarul francez dela București trece drept organ al dlui Sturdza.

După-ce n'au reușit cu forța — cam așa vorbește »L'Ind. Roum.« — Maghiarii încearcă cu blândețe. Apucătura nu

e rea pentru ei. Românii au progresat în decurs de 30 ani mult; ei au o *inteligență* numeroasă, care eșchisă dela funcțiunile publice se proletarizează. La aceasta contează Maghiarii voind a rupe solidaritatea partidului național român. Într'un moment se părea că Maghiarii își ajung scopul. »Trib. Pop.« în deosebire de »Tribuna«, se arăta înclinând spre acest scop. Incertitudinea a dispărut prin declarațiunile dlui Mocsonyi. Vederile dlui Mocsonyi vor prevala între Români, și lingușirile Maghiarilor nu vor produce nici un efect. — Acesta e în resumat articolul »Independenței«.

Situația. Căderea cabinetului austriac a atins cam neplăcut pe hegemonii nostri, cari își tem pactul, pus sub acoperiș în mod atât de favorabil pentru ei. Prim ministrul Széll a și plecat ieri, Duminecă, la Viena, ca să vadă ce e; mai mult însă ca să vadă ce va fi. Sămbătă a sosit la Viena cu mare grabire și ministrul maghiar, contele Szécsenyi, ca să fie la îndemână când vor cere interesele Maghiarilor intrarea sa în acțiune. De altcum călătoria prim-ministrului Széll la Viena stă în legătură și cu deschiderea parlamentului maghiar, act ce se va face Joi, la 28 n. c.

Căderea lui Thun.

Sămbătă s'au promulgat în ambele țeri dualiste legile referitoare la pact și tot Sămbătă și-a dat guvernul austriac demisiunea. Problema grea de deslegat a contelui Thun, a fost tocmai legarea pactului cu Ungaria, fie pe ori-ce cale și sub ori-ce condițiuni. Misiunea aceasta și-a împlinit-o guvernul lui Thun și a plecat. A plecat nehiduit, dar totodată și neregretat. Nici chiar Cehii, cei mai deaproape ai sei, nu varsă nici o lacrimă de durere asupra pierderii îndurate. Din contră, zierele cehe sînt toate de acord în a-l învinovăți pe Thun, că nu a fost destul de energic și n'a fost în stare să stabilească un plan oare-care de acțiune politică. Aduc învinovățiri și contelui Goluchowski, care ar fi precipitat căderea guvernului Thun, prin aceea, că în continuu solicita convocarea parlamentului austriac.

Monarhul, cum am anunțat în numărul trecut, a primit demisiunea guvernului austriac și a primit imediat în lungă audiență pe principele Liechtenstein, din ce se deduce, că acesta va fi însărcinat cu formarea noului cabinet austriac. Principele Liechtenstein a conferat, după audiență, lungă vreme cu contele Goluchowski, precum și cu alți factori politici din Austria.

A avut întrevedere și cu ministrul Dipauli, pe care Monarhul ar dori să-l aibă și în noul cabinet. Ou un cuvînt, principele Liechtenstein a pipăit pretutindena pulsul, pentru a se orienta de se poate angaja cu succes la formarea noului cabinet.

Principele Liechtenstein e clerical german, și astfel venirea sa la putere ar însemna ridicarea Nemților deasupra Slavilor. Din noua majoritate guvernamentală ar face parte însă și Polonii, precum și social-cristinii, pentru cari e rezervat și un portofoliu. Se face combinația că însuși Lueger, șeful acestei grupări, ar fi designat pentru postul de ministru de interne; ear' după alte combinații Dr. Pattay ar primi postul de ministru de justiție.

Șansele de reușire nu sînt însă prea mari pentru principele Liechtenstein și de aceea se vorbește și de un ministeriu de tranziție, compus din funcționari, în frunte cu Koerber, fost ministru de comerț.

O știre mai nouă telegrafică, ne mai spune apoi, că baronul Aehrenthal a fost chemat pe cale telegrafică dela Petersburg la Viena, ceea-ce dă ansă la noua combinațiuni.

Cert e, că până în momentul de față noul cabinet nu e format; dar' în decursul zilei de astăzi, cel mult mâine, ziarul oficial din Viena va publica lista noilor ministri. Abia după cunoașterea persoanelor intrate în noul cabinet se vor pute face combinațiuni asupra formațiunilor nouă din parlamentul austriac.

Decomdată mai știm următoarele: Președinții partidelor germane din reichsrath-ul austriac au ținut Sămbătă conferință, în care au protestat în contra promulgării legilor referitoare la pactul cu Ungaria pe baza paragrafului

14, — ceea-ce denotă că venind Nemții cu Liechtenstein la putere, vor strica pactul, după-cum s'au lăudat și se laudă.

Cehii earăși au luat hotărîrea să nu se învoească la nici un cas, ca ordonanțele referitoare la folosirea limbilor în Boemia să fie revocate, ceea-ce însemnează, că dacă guvernul nou va revoca aceste ordonanțe, — cum se crede că le va revoca, — Cehii trec în opoziție, și choasul va fi mai mare ca până acum.

Nici nu se poate altcum în cadrele unei politici indoielnice, cum e politica Austriei, — cu vecinicul »fortwursteln«.

Dela clubul municipal.

„Avis“.

Domnii membri ai clubului municipal român din comitatul Sibiului sînt invitați la conferință, care se va ține Vineri, în 17/29 Septembrie a. c. în localitățile casinei române din loc, la 5 ore p. m.

La ordinea de zi sînt obiectele anunțate pentru adunarea generală ordinară de toamnă a comitetului municipal din comitatul Sibiului, convocată deja pe 2 Octombrie n. a. c.

Biroul clubului municipal român. Sibiu, în 25 Septembrie n. 1899.

Ioan de Preda, președinte.

Dr. N. Vecerdea, secretar.

Echouri din țeară.

Hațeg, 23 Septembrie n.

Cetese zilnic cu drag toate foile noastre căte ne permite starea noastră aproape desmoșteniți de drepturi politice, și despoiați de cele mai elementare drepturi omenești, — de a ne pute împune sfătul asupra pașilor, cari datori sîntem neamului nostru mult cercat — patriei noastre iubite pe care o sug mulți sburdați și chiar și înalțul tron al Maiestății Sale ca veritabili cetățeni de a-i urma — cum e firea Românilui — căci el nu cunoaște fățarie, nu tradare, nu zice ca alții »ez a dolog az enym, s a tijed is az enyém, oláh«, Românilui nu — din contră a împărțit totdeauna — durere — cu concetățenii lui de neam străin totul, și în semn de mulțumire e tractat cu răsplata — răpirea a tot ce i-a mai rămas.

Însă de mult nu m'a putut înveseli în toila luptei noastre nici o scriere, cum dat 'mi-a fost a-mi lua putere nouă spirituală din enunciațiunea hotărîță, firmă, a adevăratului cetățean Dr. Alesandru Mocsonyi, apărută în »Tribuna« din Sibiu nr. 192.

Nu că doară aș fi capabil a-mi da verdictul asupra părerilor ilustrului scriitor și marelui nostru bărbat politic, dar' să-mi fie iertat, ca să mulțumesc în numele cerului Hațeg, al cărui reprezentant am fost fericit de a fi la conferințele noastre naționale din 1884 încoace, — că a aflat timpul oportun, a vîrsa lumină în chaosul și apatia ce a cuprins partidul național dela faimosul ueaz Hieronymi încoace, pentru-că prea crescuse mititeii, prea se încrezură băiețandrii, și cu lăgăul nezului causal au încercat a murdări steagul național purtat cu atăta demnitate de cei chemați.

Și ca puțin cărturar nu 'mi-a scăzut bucuria mea, și astăzi încă o picătură de balsam rēcoritor — de balsam întăritor de putere, de a pute suporta cu ușurință greul luptei în această lume — tot cu atăta drag cetii în nr. 199 al »Tribunei« sibiene declarațiunile domnului George Pop de Băsești, în urma cărora aș pute cu speranță în Dumnezeu prezice: că încă unul dintre luceafării nostri vor să ese la iveală, și pigmeii trebuie să se retragă în obscuritatea de unde au eșit.

Român și cetățean adevărat, nu poate și nu îi este iertat a nu aproba vederile ilustrului domn Dr. Ales. Mocsonyi, și nu poate, nu-i este iertat a nu adera la acelea și la declarațiunile ilustrului domn George Pop de Băsești. Cine dintre Români va cuteza să stee cu capul coperit înaintea acestor luceferi, — cine nu vede durerea sufletească de cari sînt acești doi mari fii ai neamului nostru — cuprinși, vîzînd sbucimându-se în vorbe de nimica băiețandrii sburdalnici, întinînd ceea-ce datori sînt să păstreze mai cu scumpătate, decât toate comorile lumii, — »drepturile națiunii române«.

Sînt mic, slab, însă dorul de a vedea și eu, — chiar eu, — și națiunea mea întocmai așa de îndreptățită ca și cea maghiară, mă face să le pun și eu băiețandrilor întrebări:

1. Ați fost unii la »Tribuna« sibiiană, oare așa scriați atunci? eu nu vorbesc de persoane că pe cine și cum lăudați, și pe cine și cum atacați, ci vă întreb numai, că față de contrarii seculari — așa ați scris?

2. Spuneți dară ce v'a îndulcit de acum întoarceți cojocul, spre rușinea neamului?

3. Credeți și unii și alții că neamului și nu străinului ajutați?

Atunci aruncați peana de publiciști și apucați lumea, căci noi nu de luptă între noi avem lipsă, ci noi avem lipsă să fim uniți — și așa să ducem lupta față de contrar la isbîndă, ear' nu să rînim luptătorii frunțași. Cum, credeți, că rîndindu-i și făcîndu-i incapabili de luptă, apoi noi cei fără busolă pe mare, și fără chartă și plan strategic să putem eși biruitori? Astfel numai vom întuneca vitejia adevăraților luptători — cari nici morți nu voese a da steagul — ci cearcă pe toate căile a-l duce la isbîndă.

Ioan Muntean, membru part. naț.

Revistă esternă.

Procesul atentatului din Belgrad.

Procesul atentatului făcut contra ex-regelui Milan e pe sfîrșite. Atentatorul Knezevici face depoziii contradictorii. Cu câteva zile mai nainte a mărturisit, că el n'a fost pus la cale de nimeni și nu are nici o legătură cu ceilalți acușai. Acum a spus de nou, că această mărturisire a făcut-o sub presiunea căpitanului de gendarmi Georgievici, care i-a dat un pumnal și i-a zis, că să declare de nevinovați pe Nicolici și pe ceilalți acușai, ear' el să se sinucidă, căci și așa va fi eșcutat.

Knezevici a predat tribunalului pumnalul, pe care îl avea ascuns în căptușeala rocului. Căpitanul a fost arestat.

Știrea aceasta e din isvor sêrbesc. Sentența se așteaptă zilele acestea.

Conflictul cu Transvaal.

Conflictul dintre Anglia și Transvaal continuă a fi acut, fără a se fi făcut vre-un pas decisiv în afacere.

O știre mai nouă din orașul Cap anunță, că camera statului liber Oranje a decis, că în cas de răboiu, statul Oranje va da ajutor Transvaalului. Asemenea ajutor i-se va da și din țeara Cap, unde este o partidă anti-ingleză.

Din Londra se anunță că zierele scriu, că Anglia n'ar fi destul de pregătită pentru un răboiu cu Transvaal. Cu toate aceste situația e foarte critică.

Din toată lumea.

Țarul în Germania. — Prințul de Orleans. — Francezii și Germanii în Africa.

Din Kiel se depeșează cu datul de 22 l. c. că Țarul și Țarina au plecat de acolo la Darmstadt; soția prințului Henrich i-a petrecut la gară.

Prințul de Orleans se află în Bruxelles, unde a comandat pe aderenții sei din Franța. El voeste a aștepta aci pronunțarea sentenței senatului francez, ca tribunal de stat.

Gubernatorul din Dahome a depeșat la Paris, că expediția germană, trimisă spre marcarea graniței la Togo, a fost atacată de Cafri. În urma acesteia misiunile franceze și germane s'au împreunat sub comanda lui Clé, pentru combaterea răsculaților. Aceștia au fost bătuti la satul Lama, în 17 l. c.

O nouă carte — șovinistă.

Faimosul arhi-șovinist, Beksits Gustav a scris o nouă carte șovinistă. Pe 175 de pagini, ea se ocupă cu: nouă basă a politicii maghiare, în legătură cu capabilitatea de expansiune a rasei maghiare și cu raporturile agrare.

Beksits a ajuns la convingerea, că prin politica de maghiarizare de până aci nu se ajunge scopul: crearea statului național maghiar. El deci a aflat o nouă basă, pe care trebuie să lucre politica maghiară și aceasta e: expansiunea rasei și adevărat deoparte sporirea numerică a maghiarimei, de altă parte ridicarea nivelului ei cultural.

Ca mijloace el recomandă unele schimbări agrare: împărțirea latifundiilor; mutarea proprietăților de fidei comis în finiturile de naționalitate; moșiile eclesiastice (mână moartă) să se schimbe în moși de arîndă perpetuă etc.

Beksits crede, că în 50 de ani numărul locuitorilor Ungariei va fi 29 milioane și dacă se vor introduce schimbările agrare amintite, din numărul de 29 milioane vor fi 18 milioane și 300 mii Maghiari, 4 $\frac{1}{2}$ milioane Români, 2 $\frac{1}{2}$ milioane Slovaci și restul celelalte naționalități.

Atunci crede Beksits, că Ungaria va scăpa de chestia de naționalitate, căci tabloul ar fi: »Pe Alföld și dincolo de Dunăre, țărâna maghiară expansivă, în finiturile de naționalitate moșii, ce nu se pot vinde și țărâna arîndă, care alină în privința politică și socială de proprietatea mare...«

Frumos tablou pentru Maghiari, nu e vorbă, dar' utopist. Pagubă numai că asemenea planuri și idei fac și mai șovinisti și esaltați pe compatrioții maghiari.

De pe la noi.

— Dela raportorii nostri. —

Ieselniza, 10 Septembrie v. — În comuna noastră Ieselniza (lângă Orșova) păstorește turma cea cuvîntătoare de vre-o 7 ani un preot tînăr, cu numele Zaharie Popovici, care altcum posedă multă ambițiune, nu însă întru chivernisirea bunurilor cerești, ci pentru chivernisirea celor pămîntești pe cari furii le pot fura și molile pustii.

Acest preot tînăr, într'atât și-a uitat de chemarea sa preotească, încât, spre scârba tuturor creștinilor nu numai din comuna noastră, ci și a celor din comunele învecinate, în ziua de Nașterea Născătoarei (Sf. Măria-mică), de loc după prânz, a eșit la sesie, și acolo, în mijlocul mai multor clăcași aduna la otavă de-i curgeau sudorile giroaie.

Te rugăm, părinte Zarie, nu-ți mai bate joc de sêrbătorile noastre, ca să ajungem de batjocura lumii; fii-ne părinte adevărat, și dacă nu ne povățuești cu cuvîntul, apoi cel puțin nu ne premerge cu fapte de aceste, cari ușor ne pot transpune la multe feluri de tentațiuni, de cari să ne ferească Dumnezeu, și de cari după-cum se vede, d-ta 'ți-ai uitat în ziua de sf. Măria-mică.

Parochianul.

Cronica zilei.

Sibiu, 25 Sept. n.

Din cauza sfinței sêrbători de mâne, numărul proximal foii noastre va apăre numai Mercuri seara.

Memento. 26 Sept.: Soc. comerț. »Mercur«, adun. gen. în Dej. — Inst. de credit »Ulpiana«, adun. gen. în Grădiște.

NUMERI SINGURATICI DIN »TRIBUNA« se află de vînzare a 5 cr. în SIBIU la: LIBRĂRIA »TIPOGRAFIEI« și la LIBRĂRIA L. MICHAELIS, strada Cisnădiei 27. În Alba-Iulia la: librăria WEISZ BERNAT »la loterie«.

Arhiducele Francisc Ferdinand pe la sfîrșitul lunii Octombrie va merge la vînat pe moșia din Ecioa (Toronto) a contelui Felix Harmoncourt.

Esamenul de cualificațiune cu candidații la preoție ai diecesei Aradului se va ține în 28 și 29 Septembrie st. v.

Adunarea din Timișoara a preoților sêrbi, ținută în 22 Septembrie, a votat patriarhului Brancovici vot de blam.

† George Pignea, paroch gr-or. în Izvin a răposat, în etate de 55 ani și 33 ani ai preoției.

Dl Dr. C. Istrate, ministrul lucrărilor publice în România, însoțit de dl Emil Pușcariu, secretar în ministerul de culte, a plecat Sămbătă la Tismana, de unde va trece și în Transilvania, spre a cerceta minele de cărbuni dela Petroșeni. La București se va reîntoarce Marți dimineața.

Pentru masa studenților dela școalele române din Brașov institutul de credit și economii »Economul« din Cluj a donat 20 fl.

Cunoscutul tenorist Vasiliu, va sosi în curînd la Sibiu.

Episcopul Paul Palásthy din Strigonia, vicarul primatului, a fost lovit de apoplexie în calea spre biserică. Palásthy e moșneag de 74 ani.

Fapte creștinești. Ioan Teran și fratele seu Nicolae, locuitori în hodăile »Magherat« de pe teritoriul comunei Vingar, fiind mai aproape de comuna Tău, cercetează biserica gr-or. de acolo, dînd de un lung șir de ani pânea și pausul la Sf. Paști și prânzul Paștilor, ear' în timpul din urmă au dăruit bisericii, întru amintirea părinților lor, un rînd de ornate bisericesti în preț de 65 fl.

Vasilică Bonțas și soția sa Oana Sabo din Marca în Sălagiu, au dăruit sfinței biserici de acolo un ornat preoțesc, în preț de 85 fl., au pus la dispoziția sf. biserici 50 fl. și cu alți 50 au făcut o fundațiune votivală. Murind apoi soțul, vîduva a mai dăruit sf. biserici încă 20 fl.

Earăși supărare. Foile ungurești sînt earăși indignate foc, pentru-că dd. Iosif Vulcan din Oradea-mare și Dr. Stefan C. Pop din Arad, sînt induși în lista participanților la congresul orientaliștilor alături cu membrii din România. Domnii Maghiari s'ar pute cruța de aceste supărări și erupțiuni de indignațiune, dacă ar vrea odată să înțeleagă, că congresul nu are în vedere statele, ci popoarele orientale.

Hirotoniri. Escelența Sa Metropolitană Mihályi a hirotonit ieri într-un preot pe clericul absolut *Iuniu Brut Micu*, numit administrator parohial în Feneșul-săseș.

DI George Popescu, avocat în Turda, a depus la consistorul din Blaj 10 acții »Arieșana« ca fundațiune pentru biserica din Jucul-inferior.

Concertul din Hațeg, dat ieri de artiștii concertanți dela adunarea »Astre« în Deva, a succes foarte bine, public a fost aproape mai mult decât cu ocaziunea concertului dela Deva. Programul a fost următorul:

1. a) »Dorul înstrăinatului« de I. Vidu; b) »Coroana cufundată« de Bönike, esec. de corul Reuniunii. — 2. a) »Aria Santuzzei« din Cava'leria rusticana de Mascagni; b) »Pastorale de G. Bizet« cântate de d-șoara V. Pop, acompaniată la pian de d-șoara O. Bardosy. — 3. »Improvisați pe un motiv românesc«, de G. Șorban, esec. de autor. — 4. »Concerto I.« (militare) Beriot, vioară, esec. de d-șoara A. Piso, acomp. la pian de dl G. Șorban. — 5. a) »Mai am un singur dor« de G. Șorban; b) »În natură e tăcere, c) »Codrule de ce tot plângi« de Șorban, cântate de d-șoara V. Pop, acomp. la pian de dl G. Șorban. — 6. a) »Fantasie Impromptu« Cis. mol. de Chopin; b) »Olteanca« de I. Murășan, esec. la pian de d-șoara O. Bardosy. — 7. a) »Largo« de Raff; b) »Trăumerel« de Schuhman, violină, esec. de d-șoara A. Piso, acomp. la pian de d-șoara Olivia Bardosy. — 8. »Marsul cântăreților«, de C. Porumbescu, esec. de corul Reuniunii.

Facă vie. În Cașovia băiatul de prăvălie dela firma de coloniale C. Beller, având de lucru în pivniță se sloboadă din butoaie spirt pentru prăvălie, și apropiind de butoiu lumina aprinsă, spirtul a luat foc, a explodat și stropind hainele băiatului le-a aprins. Ca o facă vie a alergat băiatul afară și trecând prin prăvălie a eșit la stradă. Soții lui nu puteau nici unul să-i meargă în ajutor, ear' băiatul ardea cuprins de flacări. Un trecător văzând primejdia a alergat și smâncind cerga de pe cai unei birje voia să acopere cu ea pe nenorocitul, ca să înăbușe focul. Proprietarul birjei însă a sărit să nu lase cergă și până-când e se certau pentru cergă, nenorocitul băiat a ars scrum.

Concurs școlare. Sînt de ocupat posturile învățătoarești la școlile gr.-or. din Călacea, *Siad-Rogoz* (presbiteratul Beliiu, diecesă Aradului), termen de concurs 15 Octombrie n., și *Birda*, presb. Buziașului (diec. Caransebeșului), termen de concurs 30 zile.

Coada veacului. »Harger Podziernic« din Varșovia raportează, că într'un sat din districtul Varșoviei s'au cununat în aceeași zi moșul, fiica și nepotul. Un țăran bogat, de 76 ani, s'a cununat cu o fată săracă de 22 ani; fiica de 54 ani (văduvă) a țăranului s'a cununat cu un flăcău de 23 ani, și nepotul țăranului, de 25 ani, s'a cununat cu o văduvă bogată de 50 ani.

Petrecere în Moldova-nouă. Duminecă (1 Octombrie st. n.) se va face în Moldova-nouă sfințirea praporului donat de lucrătorii minelor din Berzasca. După actual sfințirea se va da banchet în ospătăria A. Maresescu, ear' seara petrecere cu dans în hotel Ristic. Întrarea 60 cr. de persoană. Din venitul curat se vor procura cărți pe seama școlărilor săraci.

Din Brad primim următoarele: »Onorații domni, cari au primit liste de colectare pentru »masa studenților« dela gimnasiul român gr.-or. din Brad, prin aceste sînt rugați, să binevoiască a le trimite subscrierului cu ori-ce rezultat până cel mult în 1/13 Octombrie a. c., ca deodată să pot da onoratiului public socoteală despre venitul întreg al petrecerii date la 7/19 August a. c. de tinerimea studioasă din Zarand, — precum și despre starea întreagă a fondului pentru »masa studenților«. *Vasile Boneu*, profesor.

NB. Celelalte ziare românești sînt rugate a publica aceasta notă.

Concurs. Magistratul orașului *Abrud* escrie concurs pentru ocuparea postului de *protocolist, espeditor și arhivar* (600 fl. și 2 stângini de lemne), eventual și pentru ocuparea postului de *vice-căpitan* orășeneș (500 fl. și 2 stângini de lemne). Termen de concurs 1 Octombrie st. n.

Legionarii dela 1848-9. (Rectificare). În nrul 201 al »Tribunei« în șirul legionarilor dela 1848/9 la prefectul *Simion Balint* s'a pus din greșeală anul morții 1869, pe când datul corect este 16 Aprilie 1880, ceea-ce prin aceasta rectific.

Camera advocațională din Timișoara face cunoscut, că a primit în lista advocaților pe *Dr. Valeriu Meșin*, cu sediul în Timișoara.

Mister Schwartz, »hipnotisorul«. În șințul Sărrét, dintre Crișuri, liniștea pacincilor locuitori a fost turburată zilele trecute de niște mari și pompoase plcate, prin cari »Mister Schwartz, hipnotisorul de curte al Lamei de la Dala« yestia producțiuni hipnotice ne mai po-

menite: »Ce spun spiritele despre procesul Dreyfus«; »De câte-ori a fost amoresată Cleopatra«; »Curgerea sîngelui din nasu' lui Atila și noaptea nupțială« — și alte minunății promitea »Mister Schwartz«. Pretorul a citat ad audiendum pe Schwartz, cerându-i licență dela ministru, fiind hipnotisarea interzisă prin ordin ministerial. Schwartz a declarat, că nici idee nu are de hipnotism, dar' s'a înțeles cu două calfe din loc să marcheze somn hipnotic, ear' dl pretor se se îndure a-i concede înerea producțiunilor, căci e sărac, păcatele lui, și din ceva trebuie să trăiască și el. Seara s'a ținut producțiunea, public mult și avid de a vedea minunea. Schwartz așează pe podiu calfele și începe la hocus-pocus cu ei, apoi înfînd în fața unuia un nasture de manșetă, scilicior, îi demandă să-l privească țintă, și când S. va ajunge cu numărul până la 15, calfa trebuie să adoarmă în somn hipnotic. Nu a numărât însă nici șapte și calfa a *adormit aeeva*. Schwartz se sparie, se repede la el să-l trezească, îl scutură, îl strigă pe nume, dar' el doarme mai departe. Pe Schwartz îl taie sudorile, se bocește amar și roagă publicul să-i vină 'ntr'ajutor, declarînd că el n'a voit să hipnotizeze aeeva, și că nici nu s'a ocupat nici-cînd cu așa ceva, ci tot lucrul era să fie numai trager pe soară. Se duc și din public vre-o căjiva să trezească pe adormit, îl scutură și ei și-l ridică în picioare, dar' el doarme bătă mai departe. Într'aceea ospătarul aduce un ciubăr de apă rece și-l varsă pe calfa, care astfel e trezit apoi. »Mister Schwartz« hipnotisorul a doua zi a fost tras la răspundere; a fost invitat medicul locului să-i dea părerea. Medicul bătă în ale hipnotismului; a cerut termen de 24 ore, ca să »studieze« casul, cerînd drept »porcus delecti« naturale. La termen dă un raport lung cât ziua lungă a Evreilor, în care erau înșirați dela Schopenhauer până la David al nostru toți terminii tehnicii ai »*spiritismului*. Prin aceasta adusese acum pe pretor în incurcă, care nu știa ce să scoată din sumedenia de termeni. A tăiat însă nodul gordian, punînd ad acta raportul și osîndînd pe mister Schwartz la 5 fl. amendă, pentru-că s'a apucat de lucruri la cari nu se pricepe. Mister Schwartz, hipnotisorul de curte al marelui preot budhist, a plătit bucuros cei 5 fl. cu atît mai virtos, că bunul public nu și-a cerut înapoi banii ce-i plătiese pentru reprezentație.

Astfel au decurs producțiunile hipnotice în Sărrét dintre Crișuri ale renumitului »mister« (domn) Schwartz.

Știri mărunte. Ebstein Moriez, cassar din Deva, după defraudarea unor sume mari a dispărut.

— Alaltăieri a trecut prin Timișoara o caravană de Țigani, care consta din 170 oameni, 16 trăsuri și 32 cai.

— Se raportează oficios din *Alexandria*, că *ciuma* a încetat total. Buletine nu se mai dau.

— Stamenovici Dumitru, președintele bursei din Belgrad, s'a împușcat. A rămas după el avere de mai multe milioane.

— Băiețelul de 3 ani al lui I. Steczinsky din Jermata, a căzut în closet și a murit.

— Servitoarei Matilda Erhardt din Ofce- nița mașina de îmblătit i-a frânt o mână.

— Gimnastista *Anghela Luuchs* din Viena, fată de 16 ani, s'a împușcat alaltăieri.

POSTA REDACȚIUNEI.

Sinala. Primit — cu entuziasm. **Blaj.** Cum adecă? Vom vedea! **„Epilog“.** Primit După multă, mai pune nițică răbdare.

Beiuș. Răspunsul p. »Nagyvárad.« l-am primit de mult. Dar' la ce am sta de vorbă cu păcătoșii! De altfel ne vine și nouă!

»Calea Plevnei 104«. Primit. O scrioare recomandată a mers — *acasă*. Se vede, era tardiv. Caută a te prezenta la directorul dela »N. Rev. Română« ce va să fie. S'a făcut *întrebare*, și a mers *răspuns*. Noroc și bine!

MAI NOU.

Ultime știri.

Belgrad, 25 Septembrie n. La 9 ore a. m. s'a publicat sentența în procesul atentatului. **Knezevici condamnat la moarte.** Protopopul *Giurici, Milincovici, Alevontici, Jivcovici, Novacovici*, adv. *Pavicevici* și redactorul *Protici* condamnați la câte 20 ani temniță grea, în lanțuri grele, pentru complicitate. Acușații *Pasici*, d-na *Angelina Jovanovici, Milovanovici, Stefanovici, Baicovici* la câte 5 ani închisoare. *Tausanovici* condamnat pentru lesă-maestate la 9 ani temniță.

După publicarea sentenței *Jivcovici* strigă: *Trăiască regele Alexandru, dar' D-zeu să-l aperi de astfel de amici!* arătînd spre judecători.

Belgrad, 25 Sept. n. *Pasici* a cerut și primit grație dela regele. Esecutarea lui *Knezevici* urmează la 4 ore d. a. **Viena**, 25 Sept. n. Crisa durează. Cominația *Liechtenstein-Körber* nu se menține.

Tribuna Literară.

Legionarii dela 1848/9.

(Urmare și fine).

Fodor Vasile, tribun în pref. lui Balint, a escelat în mai multe lupte, precum la Rimeșii-Ponorului, la Tarcău etc., † la 10 Aprilie 1865 la Hălmgăiu.

Fodorean Ioan, paroch în Cărpiniș, a escelat în lupta cu Kemény.

Frâncu Amos, tribun, a escelat în luptele dela Valea-Dosului și Gura-Am-poitei, † 1891.

Gavril D., centurion în pref. lui Iancu, a luat parte la luptele de pe Somoș (Mărișel).

German, tribun în pref. lui Axente. **Gomboș Ioan**, paroch, tribun în pref. lui Iancu, a escelat în lupta cu Kemény, a apărât strîmtoarea dela Găina.

Grigorescu Antonie, viceprefect în prefectura lui Nic. Solomon, a luat parte la o expediție în Zarand contra insurgenților.

Groza Istrate, tribun.

Groza Simeon din Rovine, preot, vice-prefect în pref. lui Butean, a escelat în luptele cu Hatvani și Kemény, la Abrud.

Hidvégi, tribun în pref. lui Solomon.

Hodrea Bucur, decurion în prefectura Sibiului.

Hulea Ioan din Henig, paroch în Cisteiu, tribun în pref. lui Axente.

Iacob, centurion în pref. lui Iancu, a escelat în luptele cu Kemény la Abrud, † la Alba-Iulia, în 1849.

Iambor, fost soldat în armată, decurion primar al lui Iancu, a escelat la Cernița, la venirea lui Hatvani, în 1849.

Iancu Avram, prefectul legiunei Aurarie gemine; cartierul general îl avea în Cămpeni, † la 10 Sept. 1872 în Baia-de-Criș.

Iancu, decurion primar în pref. lui Avram Iancu, a escelat în lupta cu Hatvani.

Ispas, albăcean, a escelat în lupta dintre Rogoșel și Vișag, în 1849.

Iulian Todor, centurion în pref. lui Axente, a escelat la atacul de despresurare a Alba-Iuliei.

Jurca Todor, din Roșia, gardist (vînător) al lui Iancu, a escelat în lupta cu Kemény.

Lăscudean Florian, din Cucerdea, viceprefect în prefectura Cămpiei, rănit de moarte la Alba-Iulia și răposat acolo, în 1849.*

Măcelar Ilie, tribun la Mercurea.

Maior Ioan, tribun și apoi vice-prefect în pref. lui Axente, joacă rol la Zlatina și conduce o ceată de 85 de legionari români în cetatea Alba-Iuliei.

Maiorescu Adam, alias *Trifu*, decurion în pref. lui Asente.

Mațiu George centurion în pref. lui Iancu, a raportat o victorie la Jurcuța, în 6 Aprilie 1849.

Micaș Florian, prefect în Cămpie, (în 1848 a stat 5 luni în închisoare în Oșorheiu), † în 16 Martie 1876.

Moga Iolif, tribun la Ofenbaia, a luat parte la expediția dela Huedin, în Coc.

Moldovan N., tribun, căzut în lupta cu Kemény la Abrud.

Moldovan Vasile, prefect pe Tărnave, legiunea III., † la Ia n. 1895 în Boziaș.

Molnar, alias *Morar*, tribun, împușcat de Hatvani în Abrud, în Maiu 1849.

Morar Samoila, centurion în pref. lui Iancu.

Muncaciu Grigorie, decurion în pref. lui Balint, a escelat la Bedeleu și Valea-Poienei.

Muntean Iulian, tribun în pref. lui Axente.

Muntean Vasile, tribun în pref. lui Axente.

Muntean Ioan, paroch în Bedeleu, centurion.

Murășan Grigorie, decurion primar în pref. lui Balint.

Murășan Ioan, decurion în pref. lui Balint.

Murășan Nicolae, viceprefect, (în un timp făcea serviciul între Zdrapți și Mihăileni, la Buteanu).

* Lăscudean a fost rănit cu ocaziunea intrării în cetatea Alba-Iuliei prin cordonul rebelilor, alor 85 de lănceri români, conduși de vicepref. Ioan Maior. Axente descriu această retragere zice: »*Florian Lăscudean* fiind greu rănit de o sabie vrășmasă, după trei zile de dureri cumplite a răposat acolo în cetate. Aci merită a se observa, că din cauză, că a fost brav tînăr a participat la armarea poporului, familia sa *întregă* a fost *estermănată* de către rebeli. (Raport, pag. 64).

Neagoe Io an centurion în prefectura lui Axente (Broșteni).

Negu I., centurion în prefect lui Axente.

Nemes Ioan, învățător în Abrud, spânzurat de rebeli la 1848 în Baia-de-Criș.

Nemes Ioan, centurion în Roșia pe Secaș.

Nemes Vasile, tribun în pref. lui Balint.

Nicola, fiul parochului din Geoagiu, centurion, a escelat la Bedeleu.

Nicola Mateiu, tribun, joacă rol la Ponorul-Remeșii (e în viață, avocat în Abrud).

Niculici Ioan, centurion în pref. lui Axente.

Olteanu Iacob din Vaideiu (de pe Cămpie), tribun în pref. lui Moldovan, a escelat în lupta dela Fântănele.

Pinciu Ioan, din Rășinari, cancelist la tabla reg. vicetribun în pref. Sibiului.

Pop Ioan, tribun în pref. lui Axente

Pop Nicolae, tribun în pref. lui Axente.

Pop Vasile, preot în Mesentea, tribun, prins și torturat în mod bestial de husarii ungurești, † 26 Dec. 1859.

Pop Vasile, fiul preotului din Nasna, teolog, spânzurat în 1848 la Medesfalău.

Popa George, căpitan pens., administrator al districtului Blaj, ia parte la un atac la Blaj.

Popoviciu-Marțianu Dionisiu (Grach), prefect la Sebeșul-săseș; mai târziu director al biroului statistic din București.

Popoviciu Alexe din Sântă-Măria, tribun în pref. lui Moldovan.

Popoviciu Dionisie, vicetribun în pref. lui Iancu.

Popoviciu, căpitan de vînători în pref. lui Axente.

Prodan Prob Simeon, preot, vice-prefect în pref. lui Iancu, cu cartierul general în Măgina; după revoluție a fost acuzat cu aprinderea Aiudului și arestat, dar' în urmă eliberat, † 1852 în Teiuș și înmormântat în A-Iulia.

Rafiu Ioan, din Turda, tribun în pref. lui Balint, † 1883.

Rafiu Partenie, vicetribun în pref. lui Balint.

Repede Nicolae, paroch în Geoagiu a dat ajutor însemnat tribunului Vasile Fodor la atacul de despresurare a Alba-Iuliei.

Roman, jurist, prins de insurgenți și omorît între Oșorheiu și S-Georgiu, la 1848.

Roman George, viceprefect.

Roșia Palaghia, țărană din Mărișel, mama centurionului Roșu, a condus femeile din Mărișel la un atac victorios din muntele Grohot, în 12 Martie 1849.

Roșu, centurion în pref. lui Iancu, comandantul Mărișelenilor în lupta din 12 Martie 1849.

Rusu Ioan, din Budiui, tribun.

Salca Simeon, tribun în pref. lui Axente.

Sângerean Petru, a escelat în lupta dela Gura-Am-poitei.

Săcărean Constantin, viceprefect al prefect. din Țeara-Bărssei, a format un escadron de călăreți români din Săcele, Brașov și Țeara-Bărssei.

Simonis (Simoniciu) Vasile, din Șarmașul-mare, tribun pe Cămpie, prins de comitele Kemény în Băraii, unde mersese cu Baternal pentru organizarea tribunatului și spânzurat la Cluj (aproape pe Someșfalău) în 3/15 Oct. 1848.

Solomon Nicolae, prefect în comit. Hunedoarei (Hațeg); după revoluțiune a emigrat în România, † în București.

Spălnăcean Ioan, centurion în pref. lui Axente.

Stan George, din Jurcuța, căzut în lupta dela Jurcuța, în 6 Aprilie 1849.

Șerban, dela Cacova, vicetribun în pref. lui Balint.

Șulufu Dionisie, căpitanul gardei naționale din Abrud și Abrudsat, † 1897 în Turda.

Șulufu Ioan, tribun în pref. lui Iancu, inventatorul tunurilor de lemn; † 1859 în Abrud.

Tămaș Iosif, din Săn-Marghita, tribun în pref. lui Moldovan.

Tămășescu, din Daia, tribun în pref. lui Axente, căzut în un atac la Blaj, în 3 Februarie 1849.

Tănase Moise, tribun în Apoldul-inferior.

Telechi Aviron, cancelist la tesauraria, tribun în pref. lui Iancu.

Telechi Dionisiu, vicetribun în pref. lui Balint.

Testovan (Tacit) Ioan, viceprefect în pref. lui Axente.

Todoran Eliseu, teolog de Blaj, tribun în pref. lui Axente, omorît de Aiuzeni între Băgău = S-Craiu, în 25 Oct. 1848.

Turcu Vasile, paroch în Cătina și protopop al Palatcei, prefect în Cămpie, prefectura V., a fost spânzurat în Cluj (aproape de Someșfalău) în 23 Octombrie 1848.

Vințan, tribun în pref. lui Iancu, dispus în Zarand.

Vlad Nicolae, tribun în pref. Sibiului.

Vlăduț Nicolae, prefect în Cămpie, † în Bogata de Meres.

Zorca Iacob sen. căpitan în Vlădeni.

Silvestru Moldovan.

ECONOMIE.

În folosul prăsierei de pomi.

— Comunicat de Reuniunea română de agricultură. —

Sibiul, 20 Septembrie n.

Prin rescriptul seu dto 7 Septembrie c. nr. 69.814, înaltul minister reg. ung. de agricultură constată, că greșeala de căpetenie a producțiunii noastre de poame consistă în împrejurarea, că proprietarii prășesc din unul și același soi mai multe feluri de poame. Pe lângă modul greșit de păchetare și pe lângă întrelăsarea clasificării (sortărei) poamelor, această împrejurare este, care contribuie la puțină căutare și valorisare a poamelor. Este peste puțință de a desconsidera plîngerile legitime ale lifeanților nostri de poame, câtă vreme constatată este, că nu se pot lifera din unul și același soi de poame cantități mai mari și calități mai alese nici chiar din finuturile cunoscute ca favorabile (priincioase) prăsierei poamelor. În pometurile noastre e de tot mare numărul soiurilor de poame cunoscute, ce se cultivă, și abia se află proprietar, care d. e. ar fi în stare să provadă cel puțin un vagon de mere mai căutate de iarnă, deși comerțul lunei de astăzi ia în socotină numai liferările de câte un soi. Dacă nu vom să fim eșchiși din piațele ce și-au luat de țintă formarea prețurilor poamelor și dacă nu vom să fim învinși (biruiți) la emulațiunea (întrecerea) pe acest teren — să ne grăbim a îmbrățișa cultivarea în masă a câte mai puține soiuri potrivite împrejurărilor locale.

Pe temeul părerilor specialiștilor și din însărcinarea ministrului, consilierul *Molnár István* a compus opul intitulat »*A fatenyésztés*« (Prăsierea pomilor), în care se cuprind soiurile de poame potrivite pentru fiecare regiune din țeară. În acest op, ca potrivite prăsierei pentru șințul nostru sînt cuprinse următoarele soiuri: *Mere*: *Batule*, *Popești*, *Engleze*, *Parmen* de iarnă aurii, *Gravenstein*, *Astrachan roșii*, *Stetine* (Török Bálint), *Dungate* de Danzig, *Renete Ananas*, *Renete mari* de Cassel, *Pere*: *Nakovicz*, *Coloma* de toamnă untoase, *Hardemport* iernatice untoase, *Împierătești* (Bergamote), *St. Germain*, *Olivier* de Sereș, *Virgouleuse* (Egri), *Josephine* de Malines, *Untoase* de pădure, *Protopopești* (Dechant). *Prune*: *Bistrițe*, *Ninele italiene*, *Mari verzi*, *Reine-Claude* (Ringlote), *Mirabelle* galbine. *Cirase și vișine*: *Cisnădiești* (Trainei), *Inimă* de Maiu, *Inimă* galbină, *Rüttner* virotoase, *Germersdorf* virotoase și de *Ostheim*.

După-ce înaltul minister dorește a cunoaște și vederile proprietarilor din acest șinț cu privire la cultura acestor poame — adresăm către proprietarii nostri, cari se îndeletnicesc cu cultura poamelor să binevoiască a ne arăta pe baza experiențelor căștigate: cari din poame amintite s

Bibliografie.

A apărut:

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain” a teologilor din Blaj. Ediție societății, tiparul „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu. Preț: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într-un stil superb, divina tragedie a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica eselenței traducerii, care face onoarea tinerilor teologi de la Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfățișarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografia” noastră. Ear broșurarea în stil antic, franțuzesc, îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfățișare așa de elegantă, demnă, atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai preții, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a „și-o procura.”

Bunacuvintă, de I. Bernard Krier, traducere liberă de Animpodist Daschevici, Suceava, red. și editura societății „Școala română”. Preț 30 cr. (Figurază ca nr. 3 din biblioteca de petrecere și învățatură pentru tineret).

A apărut în editura librăriei C. Șteea, București, G. Coșbuc — Povestea unei coroane de oțel. 1 volum ilustrat costă lei 1.50.

Împăratul Marc Ulpiu Traian (98—117 d. Chr.). Prelegere ținută la 16 Martie 1893 în localitățile „clubului român” din Suceava, de Animpodist Daschevici. Tip. conc. Arch. Silv. Morariu-Andrieșici în Cernăuți.

Ideile fundamentale în economia politică și o nouă teorie sociologică, de Ioan Socaciu, profesor în Brașov. Editura proprie a autorului. Brașov, tipografia A. Murășianu 1899. Preț 65 cr.

„Datorințele învățătorului ca crescător față de direcțiunea greșită a socialismului modern”, disertațiune de Alexandru Pop, inv. în Ocna-Dejului. Broșură de 54 pagini 8° mare, premiată de Reuniunea învățătorilor gr-cat. din jurul Gherlei, în adunarea generală ținută în C. Mănăștur la 20 și 21 Iunie a. c. Preț 20 cr.

istoria agriculturii, de I. Loser, traducțiune autorizată, de „Un prieten al plugarilor”. Retipărire din „Tel. Rom.” Sibiu, tiparul tipografiei archidiecezane.

Exerciții intuitve și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmite după plan de Ioan Tudorescu inv. în Lipova. Ediția III. Preț 30 cr.

A apărut în tipografia noastră cartea „Principiile politice” (după Dr. Fr. de Holtendorff) de Teodor V. Păcățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și ceteț. Preț 2 fl.

În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență următoarele teme din domeniul politicii:

Politica e — știință. — Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflctele între manauarea dreptului și a politicii practice. — Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. — Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor-ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare în librăria institutului nostru.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

- Memorial, Arhiep. și Metropolitan Andreiu baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. —30
Doina, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu —28
Critice 1867—1892, de Măiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. — cr. — 4.—
Povestile Bănatului, de Cățana —30
Literatură popor. română, de Gaster —2.50
Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou, de Dr. Iuliu Olariu — 2.50
Căsușorul, dramă în 2 acte de Livescu —50
Studii Critice, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. — 4.—
Higiena română, de Dr. Leo Murășianu — 1.—
Izvoade, de Demetrescu — 4.—
Trandafiri și vioarele, de Pop-Retezanul —60
Din Moldova, schițe de Kotzebue — 1.—
Floarea din Firenze, de Livescu —50
Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul, de Nicolai Bălcescu — 2.—
Trănițe, 10 piese Slovașesti Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. — 3.—
Sorierile părinților aptoșrești, de Dr. Iuliu Olariu —70
Merinde dela școală, de Popa —60
Despre influența împrejurărilor, de Panaite Zosin —50
Memorii din timpul războiului, de Georgescu —88
Pui de lei, poezii eroice, de Nenișescu ediție de gală — 2.—
Poezii, de Macedonski — 2.—
Copii de pe natură, de Negruzzi —50
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu Doina codrului —75
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa mi-e scris, romanță pentru voce și pian — 50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals Sërba Bucureștilor, pentru voce și piano de In D. Bulan —50
I. Villacroze. De ce mi-ai zis odinioară, romanță —75
Pavotte de la Princese Marie, de Michel Margaritescu —75
Zéphir. Polca mazuza de G. Ionescu și G. Vasiliu. Freamătul Zăvoaiului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și pian —50
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și pian I. Paschill. L'Amicitie, vals — 1.—
Al plâns și tu vr'odată? Romanță pentru voce și pian de Ernest I. Alexandrescu —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu —50
Pictoriilor I De E. I. Alexandrescu —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu — 40
De Brăila la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu — 50
Sërba Bucureștilor, pentru voce și pian Ioan D. Burlan —50
Souvenir de Zürich. Polca mazuza de Anton Kneisel —50
Gas de quartie original. De Mayer Lutz —50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Hartie-moneta română, Lire turcești, Imperial (15 R. aur), Ruble rusești 100 a., Galbeni, Napoleon-d'ori, 100 Marce germane, Livre sterling.

Bursa de Budapesta.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Renta de aur ung. 4%, Renta ung. val. cor. 6%, Imprumutul căilor ferate ung., Bonuri rurale ung., croate-slavone, Obligățiunile desp. regalilor, Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit austr., Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livre sterling.

Bursa de Viena.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Renta de aur 4%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Bonuri rurale ung., croate-slavone, Renta de hârtie austriacă, de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit austr.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes 5% Renta perpetuă, 5% am. 1881, 5% 1892, 5% 1898, 5% 1894, 4% 1889, 5% 90.94, 4% 1896, 4% 1898, Convertite rurale, 5% Obl. c. B. 1883, 4% 1890, 5% 1895, 5% Fonc. rur. 96%, 4% Fonc. rur., 5% urb. Buc., 5% Iași, Banca Națională, Agricola, României, de scont, Dac. Rom., Națională, Patria, Construcții, Basalt artificial, Tramv. nou, Baia centrală.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balfes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

MICA PUBLICITATE. Pentru fiecare cuvânt se plătește 1 cr. Pentru cuvintele tipărite gras 2 cr. Taxa de inserțiune se poate trimite și în mărci postale. Pentru anunțurile cu adresă sau post-restante se plătește timbru 30 cr.
„Proprietarului”. O domnișoară de 20 ani doarește să se cunoască. Zestrea cerută este — încă cu ceva mai mult — în bani gata. Cere însă posa ca să se cunoască. Trimite-o sub „sinceritate p. r.” Tövis sub discreție perfectă. Posa eventual se retrimite. (70)
Casa și Brutăria lui Ioan Lăber din Baia-de-Criș (Körösbánya) e de esarândat — din cauza bătrâneții proprietarului. În brutărie se află cuptor de copt pâine și cörnuri (chifle) și toate rețetele trebuincioase. Unica brutărie în Baia-de-Criș unde în curând se încep lucrările pentru calea ferată vicală. A se adresa la: Romulus Coșbiu, comerciant în Körösbánya. (72)
100 buți de spirt în mărime de 120—750 litre și una câte una se află de vânzare. Informații la restaurațiunea „Stadtpark”. (64)
De vânzare se află o aleasă colecție de cărți politice-naționale — cu preț foarte moderat. Administrația spune unde și cu cât. (67)
Primăriile comunale au bună ocazie să-și cumpere ieftin coverte cu firme oficiale pentru pretor, oficiu de dare, județ etc. Informații la administrația. (41)

Nr. 2580—1899 not. [286] 2—3

Publicare de licitațiune.

Din partea subscrisei artistii comunale se face publicamente cunoscut, că dreptul de încasatul vămei pentru tîrg, ce este proprietatea comunei Cămpeni, la 9 Octomvrie a. c. s. n., dimineata la 10 ore, în cancelaria comunală se va da pe calea licitațiunii în arêndă pe anii 1900, 1901 și 1902.

Prețul strigării 3800 fl. Ofertele în scris provăzute cu vădiul de 10% se primesc. Condițiunile de licitare se pot observa în cancelaria comunală.

Antistia comunală: Cămpeni, 18 Septemvrie 1899. Iuliu Christianu, Andreșiu Vasiliu, sub-notar cercual, sub-primar.

Persoane harnice cari voesc să-și folosească cu folos timpul liber și prin o solidă agentură să câștige 5—10 coroane zilnic să-și comunice adresele la „Fiala 101” în Zwittau, Moravia. [283] 2—3

Un practicant (învățacel)

se primește imediat în prăvălia subscrisului. Se cere să aibă cel puțin 2 clase gimnastice sau reale. Cei-ce cunosc pe lângă limba română și pe cea germană și maghiară sunt preferiți. Oferte să se adreseze la [283] 8—3

Ioan I. Vuleu, comerc. Orăștie (Szászváros).

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE DE AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 1 fl. v. a plus 5 cr. porto.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.

Primăria comunei București. Direcțiunea comptabilității. SITUAȚIUNEA veniturilor comunale la 31 August 1899 comparativ cu acela din perioada corăspunzătoare a anului 1898—1899.

Table with 6 columns: Capitulul, Natura veniturilor, Evaluarea bugetară anulată 1899—1900, Încasări 1899—1900, 1898—1899, Diferințe Plus, Minus. Includes Venituri ordinare and Venituri extraordinare.

Se certifica p. director: G. Demetrescu. p. șeful biroului scriptelor: Dem. Iorgulescu.

MARGARETA MOLDOVAN. Din tainele vieții. 29 de povești și schițe. Prețul 1 fl., plus 5 cr. porto. Se poate procura dela „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tîrgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ și BOALELE CONTAGIOASE

stănd cu dinșii la stat în lungile seri ale iernii.

De Tormay Béla. (184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.